

Тихъ бесѣдѣ почна Младенъ
Жално приказва доло наведенъ :

Въ село Еленъ старый градъ
Близо до града елавно Търново
Нървый живота видѣхъ свѣтъ
Въ царство създанъ цар' Ясеново.

Свѣтла царица го съзидала
Славнаго того царя съпруга
Имянемъ своеемъ го назовала,
Мысли высокы помянъ подига !

Сдѣлъ ту сѣ' домове были
Мѣжка великаго цар' Ясения ;
Наши прѣдѣли чисто глѣдали
Римскаго царства побѣдителя !

Сѣдѣба всемірна с' є рѣшавала
Въ славный тогда сей прѣдѣль
Поддѣлна нам' имперія была
Бѣлгарекы царь весь мір' є владѣль !

Нѣмамы тамо Турцы жители
Бѣлгари наши управляемъ ,
Горши сѣ' тѣ от' тѣхъ мѣчигели ,
Тій народъ тяшк' угнѣтявъ !